Sygn. akt I C 696/18

WYROK ZAOCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: stażysta Beata Ociesa

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 696/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 marca 2018 roku Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystąpił przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 1.522,77 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzone roszczenie obejmuje należności z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, którą to wierzytelność powód nabył w drodze umowy cesji.

(pozew k.2 – 5)

W wyznaczonym terminie pozwany nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie.

(potwierdzenie odbioru korespondencji k.27)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

A. K. korzystał z usług telekomunikacyjnych świadczonych na podstawie umowy zawarte z (...) Spółką Akcyjną. W trakcie trwania stosunku prawnego operator wystawił na rzecz klienta 7 faktur VAT, przy czym z terminami płatności od dnia 26 września 2005 roku do 25 maja 2006 roku.

W wyniku licznych umów przelewu wierzytelności Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. nabył m.in. wierzytelności przysługujące wobec A. K. z tytułu nieuiszczonych należności związanych ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron oraz złożone do akt sprawy dokumenty, których treść nie była kwestionowana na żadnym etapie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Stosownie do treści art. 117 § 2^1 k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W myśl zaś art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Zgodnie z regulacją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1104, wejście w życie z dniem 9 lipca 2018 roku) jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei stosownie do treści art. 5 ust. 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wprowadzona przez ustawodawcę zmiana przepisów nakłada obecnie na Sąd obowiązek uwzględnienia z urzędu upływu terminu przedawnienia w przypadku roszczeń skierowanych przeciwko konsumentom.

W powyższym świetle należy uwzględnić fakt, że powód dochodzi roszczenia przeciwko pozwanemu posiadającemu status konsumenta, a termin przedawnienia dla tego typu żądania, jako związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata. Termin płatności poszczególnych faktur przypadał odpowiednio od 26 września 2005 roku (najwcześniejsza) do 25 maja 2006 roku (najpóźniejsza), a to oznacza, że najpóźniej w dniu 26 maja 2009 roku upłynął termin przedawnienia dla roszczeń zgłoszonych przez powoda w niniejszym postępowaniu. Strona powodowa nie wykazała przy tym w żadnej mierze, aby bieg terminu przedawnienia został kiedykolwiek przerwany ze skutkiem dla tego właśnie podmiotu.

Z powyższych względów powództwo podlegało oddaleniu w całości.